

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Генерална дирекция „Вътрешен пазар, промишленост, предприемачество и МСП“

Модернизиране на единния пазар

Професионални квалификации и умения

Брюксел, 17.6.2016 г.

GROW E5/AZS ARES(2016)3537543

НЕОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ НА ВНИМАНИЕТО НА ГРУПАТА НА КООРДИНАТОРИТЕ

УСЛОВИЯ ЗА ИЗИСКВАНЕ НА ПРЕВОДИ И ЗАВЕРЕНИ КОПИЯ В РАМКИТЕ НА ПРОЦЕДУРАТА ЗА ИЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКА ПРОФЕСИОНАЛНА КАРТА

Настоящият неофициален документ има за цел да внесе повече яснота във връзка с условията, при които компетентните органи на държавите членки могат да изискват преводи и заверени копия на документите, представяни в подкрепа на заявление за издаване на европейска професионална карта (ЕПК).

Този въпрос вече е бил обсъждан в групата на координаторите. С цел да се осигури гладкото протичане на процедурата за издаване на ЕПК, членовете на групата на координаторите се приканват да доведат до знанието на съответните национални компетентни органи разясненията, направени по-долу.

1. ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЕ ПОКАЗВА В ХРАНИЛИЩЕТО НА ДОКУМЕНТИ ЗА ЕПК

Съответните принципи са уредени в Регламент за изпълнение 2015/983 на Комисията (наричан по-долу „регламентът“).

До средата на м. януари 2016 г. всяка държава членка трябваше да нотифицира, чрез специален модул на Информационната система за вътрешния пазар (IMI), своите национални изисквания към документите, които ще изисква от заявителите в качеството си на орган по процедурата за издаване на ЕПК на приемаща държава. Комисията подпомогна държавите членки в тази фаза и обърна внимание на очевидните противоречия между нотифицираните изисквания и обвързващите правила на ЕС. Съставените по този начин списъци на документите, събирани от всяка приемаща държава членка за всяка професия, обхваната от ЕПК, са от изключителна важност за органите на държавата по произход, тъй като именно на тях е поверена отговорността за проверката на пълнотата на заявленията за ЕПК.

„Одобрението“ от страна на Комисията на националните нотификации в IMI обаче не обезсилва и не може да обезсили обвързващите разпоредби на регламента, като например правилата във връзка с изискванията за превод и удостоверяване.

С оглед на гореизложеното, позицията по отношение на исканията за представяне на преводи и заверени копия на документи е, както следва:

2. ПРЕВОДИ

В член 17, параграф 1 от регламента се съдържа списък на документите, за които по принцип не се изисква превод. Този списък включва следните категории документи:

- i) документ, удостоверяващ самоличността (паспорт или лична карта);
- ii) дипломите, които дават на своите притежатели право на автоматично признаване, ако дипломата е издадена в държавата по произход, и
- iii) определени удостоверения, издадени от органи, натоварени с разглеждането на заявленията за ЕПК, или от други компетентни национални органи на държавата членка по произход. Те включват по-конкретно:
 - свидетелства за съответствие,
 - свидетелства за промяна на наименование на професионална квалификация,
 - свидетелства за придобити права,
 - удостоверения за професионален стаж, удостоверяващи поне тригодишен професионален стаж, за заявители с квалификация от държави извън ЕС,
 - удостоверения за законно установяване,
 - удостоверения за почтеност или добра репутация, както и за това, че лицето не е обявено в несъстоятелност, не му е наложена забрана да упражнява своята професия, нито е временно отстранено от своите функции, или удостоверения за чисто съдебно минало.

Член 17, параграф 1 от регламента има за цел да се ограничат изискванията за превод. Доколкото съдържащата се в тези документи информация може да бъде проверена — а и могат да бъдат предоставени гаранции — от компетентните органи на държавата членка по произход, видимо техният превод не е необходим.

Поради това, като правило, при проверка на пълнотата на досието органът на държавата по произход следва да се въздържа да изисква преводите на изброените по-горе документи. Това е така дори в случаите, когато приемащата държава е включила в IMI изискване за превод за общата/по-широката нотифицирана категория документи¹.

По същия начин, органите на приемащата държава не могат да изискват превод на документите, които по силата на член 17, параграф 1 са освободени по систематичен начин; като правило те следва да се доверяват на информацията, предоставена в IMI от органа на държавата по произход.

Например, ако фармацевт, който се ползва с право на автоматично признаване, не представи преводи на своите дипломи, свидетелства за съответствие и/или удостоверения за неналожена от органите на държавата по произход забрана да упражнява своята професия, органът на държавата по произход приема досието за пълно, дори ако в регистъра IMI приемащата държава изрично е посочила

¹ Държавите членки нотифицираха своите изисквания за превода, вземайки предвид следната декларация, публикувана в IMI: „Преводи могат да се изискват от заявителя само в рамките на предвиденото в разпоредбите на член 17, параграф 1 от Регламент 2015/983.“

необходимостта от превод по отношение на категориите, в които попадат тези документи.

Ако обаче са налице „**основателни съмнения**“ по отношение на който и да било от документите, изброени в член 17, параграф 1, органите на приемащата държава могат да поискат превод на основание член 18, параграф 1 от регламента. Въпросното искане трябва да бъде отправено, след като досието им бъде предадено от органа на държавата по произход. Преценката за това кое точно представлява „**основателни съмнения**“ следва да бъде добре обоснована и да се извършва съобразно всеки отделен случай. В извънредния случай на „**основателни съмнения**“ органите трябва ясно да обяснят на въпросния специалист защо е необходим превод. Обяснението трябва да бъде записано в IMI като част от съобщението, което се изпраща на този специалист, в момента на поискване на такъв превод.

Всяко решение за отказ за издаване на ЕПК, основаващо се единствено на факта, че заявителят не е представил преводи на документите, посочени в член 17, параграф 1, ще се счита за несъвместимо с правото на ЕС, особено в случаите, когато органът на приемащата държава не е изразил основателни съмнения относно достоверността на тези документи, или — ако са били изразени такива съмнения — когато приемащата държава не се е опитала да се сдобие в разумен срок с липсващата информация или документ от заявителя или от органа на държавата по произход.

3. УСЛОВИЯ ЗА ИЗИСКВАНЕ НА ЗАВЕРЕНИ КОПИЯ

С разпоредбите на членове 14 и 15 от регламента се въвеждат конкретни правила за **проверка на автентичността и валидността** на удостоверителните документи. Те уреждат също така условията за изискване на **заверени копия** на тези документи.

Органите на държавата по произход могат да поискат заверени копия на документите само ако не могат да проверят автентичността им чрез други средства, като например вътрешни регистри, проверки в публичните регистри или със средствата на административното сътрудничество (например проверка при съответните компетентни органи).

С оглед на това, стига органите на държавата по произход да са в състояние да проверят и удостоверят автентичността на документите, не следва да се изискват заверени копия (дори приемащата държава да е включила в IMI² изискване за заверени копия).

Органите на приемащата държава също така трябва да се въздържат от изискване на заверени копия от документите, чиято автентичност е била удостоверена по този начин от органите на държавата по произход, освен ако са налице „**основателни съмнения**“ по отношение на такива документи или удостоверения, предоставени от органа на държавата по произход.

Например, когато в полето за свободен текст в IMI, озаглавено „Допълнителна информация“, приемаща държава изрично е посочила необходимостта от заверено копие за дадена категория документи, държавата по произход ще трябва да изисква

² Държавите членки нотифицираха своите изисквания за заверени копия, вземайки предвид следната декларация, публикувана в IMI: „Посочете дали се изисква представянето на заверено копие на документа при условията на член 15, параграфи 1 и 2 от Регламент 2015/983.“

заверени копия само в случаите, когато се е опитала, макар и безуспешно, да удостовери автентичността на даден документ с помощта на вътрешните регистри или в рамките на административното сътрудничество. Моля, имайте предвид, че въпросната заверка на документи не е част от първоначалната проверка за пълнота; проверката на автентичността на документите, а ако е необходимо — и евентуалните искания за представяне на заверени копия, трябва да се направи на по-късен етап (в общия случай, след като досието е било прието за пълно в IMI, но преди предаването на досието на приемащата държава).

В извънредния случай на „**основателни съмнения**“ органите трябва ясно да обяснят на въпросния специалист защо е необходимо заверено копие. Обяснението трябва да бъде записано в IMI като част от съобщението, което се изпраща на този специалист, в момента на поискване на заверено копие.

За контакти:

GROW-E5@ec.europa.eu